

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

II. évfolyam, 5 szám

2012. június 25

SZB ülés a PORT-nál

A nagy nyári meleg előtt a Záhony-Port VSZ alapszervezetének titkára a tuzséri Tisza-partra szervezte a soron következő SZB ülést, gondolván, hogy a Tisza közelsége enyhíti a forróságot. Azonban hamar kiderült, hogy a júniusi forróságot nem lehet enyhíteni, legfeljebb fokozni a fajsúlyos napirendi pontokkal.

A társaság menedzsmenete elfogadta az SZB meghívását, és a rövid bevezető után Farkas József vezérigazgató tájékoztatót bennünket a 2012. I – V. havi eredményekről. Mondandóját az cég üzleti terve köré szőtte, hiszen a gazdálkodás alapkövei e dokumentumban kerülnek rögzítésre és elfogadásra. Egy üzleti terv számok tömkelegét tartalmazza, amiből a teljesesség igénye nélkül az eredményterv és a létszámterv alakulását emelném ki. A Záhony-Port Zrt. I- V. havi eredménye többszörösen meghaladta a tervszámot, amiből egyértelműen látszik, hogy a társaság jó úton halad és hatékonyan működik. A létszámterv teljesülése azonban még várat magára, hiszen az előirányzott 14 fős csökkenéssel szemben eddig hat fő valósult meg. Vezérigazgató úr elmondta, hogy a karbantartás kiszervezésén év eleje óta dolgoznak, de egy több tízmillió forintos üzlet nyélbe ütése nem egyszerű feladat, főleg akkor, ha az ott dolgozók sorsa, továbbfoglalkoztatása nem közömbös a cégvezetés számára. Ezért is lenne célszerű még ebben a hónapban valamilyen megoldást találni a létszámterv teljesítésére, hiszen a július elsején hatályba lépő új Munka Törvénykönyve már jóval kedvezőtlenebb helyzetbe sodorja a cégtől távozó munkavállalókat. A létszám mellett ugyanilyen fontos a munkabérek alakulása is, amin javíthat majd az üzleti terv harmadik negyedéves alakulása. Ha a vállalat mérleg szerinti eredménye az üzleti tervben előirányzottak szerint alakul majd, lehetőség nyílik a munkavállalók munkáját egyszeri kifizetéssel elismerni. A jó munka pedig előbb-utóbb meghozza gyümölcsét, és 2013-ban talán már bérfejlesztésről is tárgyalhatunk.

Néhány gondolat elhangzott még a baleseti és fegyelmi helyzetről is, ami már korántsem olyan pozitív, mint az pénzügyi eredmények. A munkabalesetek jelentős része figyelmetlenségből és fegyelmezetlenségből ered, amin már kis odafigyeléssel is lehetne javítani.

Ide kívánczik az Farkas úr azon megjegyzése is, hogy bár a mutatók jó irányba haladnak, ő személy szerint kevesli az alulról jövő munkavállalói kezdeményezéseket, pedig hozzájárulhatnának a még jobb eredmények eléréséhez, ezért megoldást kell keresni ezek inspirálásához.

Mivel a vasutasok ünnepe közeleg, erről is esett néhány szó. A Záhony-Port Zrt., a Rail Cargo Hungaria Zrt. és a Pályavasút jó együttműködése is hozzájárul a vállalat eredményeihez, amit Vasutasnap alkalmával közös kitüntetések átadásával is demonstrálni kívánnak.

A tájékoztatót követően a vezérigazgató válaszolt a kérdésekre, s egyik ilyen válaszadás kapcsán felkaptam a fejem, amikor arról hallottam, hogy a vasérc-csúszda teljesítménye vetekszik Szlovákia „bukató” néven ismert vasérc átrakó teljesítményeivel. Ehhez nem volt szükség

csúcs szuper technológiára, csupán a szénrakodó szalagok átállítására, hogy ezzel is növeljék a kapacitást.

A nap további részében Koncz Sándorné ismertette a Kollektív Szerződés módosításának javaslatait. Ebben helyet kap a szociális juttatások bővítése is. A legnagyobb vitát a munkaidő nyolc órára történő emelése miatt a munkaidő kezdetének és végének meghatározása keltette, amiben írásos megállapodás még nem született. Több javaslat is elhangzott, amire a menedzsmenetről Tar Gyula és Hajdu László is reagáltak. A javaslatokból látszik, nehéz egy olyan optimális munkaidő kezdetét és végét találni, ahol minden terület minden munkavállalója egyaránt elégedett lehet. A kompromisszumkészség azonban meg van a munkáltató, az érdekvédelem és az üzemi tanács részéről is, így várhatóan július elsejétől az új jogszabályi előírásnak megfelelően működhet tovább a Záhony-Port Zrt.

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Aktuális!

Itt van a jó idő és eljött a szabadban való sütés-főzés időszaka. Ha buli van, márpedig mostanában teszünk róla, hogy legyen, könnyebben elengedjük magunkat: Többet eszünk, és általában többet is iszunk, no persze, nem csak vízből. A munkahely viszont nem tolerálja, ha valaki pityókásan vagy másnaposan megy be dolgozni – erre sajnos több példa is volt mostanában – ezért szíves figyelmetekbe ajánlom az alábbiakat. Mert akkor az igazi egy főzőcskézés, ha másnap nyugodtan mesélhetünk róla kollégáinknak vagy éppen a főnökünknek, akár két szondázás között is.

AZ ALKOHOL LEBOMLÁSA A SZERVEZETBEN

Toxikológusok szerint az alkohol lebontásánál a legfőbb tényező a testsúly. Ha egy 120 kilós férfi 5 korsó sört fogyasztott, akkor már 5 óra elteltével vezethet. Ugyanennyi sör egy 70 kilogramm testsúlyú férfi szervezetéből csak 10 óra alatt ürül ki. Mi, nők még rosszabb helyzetben vagyunk, nekünk csaknem kétszer hosszabb ideig kell várunk, mint a férfiaknak. Szakemberek szerint azért, mert testünknek nagyobb hányadát alkotja zsírszövet. Általában elmondható, hogy 0,1 ezrelék alkohol egy óra alatt ürül ki a szervezetből, a nőknél ez valamivel lassabban történik, és egy korsó sör a férfiaknál 0,16 ezrelék, a nőknél 0,2 ezrelék véralkoholszintet jelent. Nem mindegy az sem, hogy éhgyomorral iszunk, vagy bőséges étkezés előzi meg az alkoholfogyasztást.

Az alkohol lebomlási, kiürülési időtartama nemek szerint:

alkohol típusa	Mennyiség	férfi (80 kg)	nő (60 kg)
		lebomlási idő	lebomlási idő
		óra, perc	óra, perc
Sör (10 fokos, félliteres korsó)			
	1 korsó	1:36	2:30
	2 korsó	3:18	5:06
	3 korsó	4:54	7:36
	4 korsó	6:30	10:12
Bor (1 pohár, 0,2 dl)			
	1 pohár	2:48	4:18
	2 pohár	5:30	8:36
	3 pohár	8:18	12:54
Tömény szesz			
	1 stampedli	2:00	3:06
	2 stampedli	4:00	6:18
	3 stampedli	6:00	9:24
Pezsgő, vermut	1 dl	2:00	3:00
Whisky	0,05 l	2:30	3:30
Rum	0,05 l	2:30	3:30
Pálinka	0,05 l	3:30	4:30

Pokolné Tünde

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Tízezer óra

– Hogy képzeled, az örökkévalóságnak írunk! – csattant fel néhány éve az egyik főiskolai évfolyamtársam, mert lazára vettem az első szakdolgozatomat. Megfogadtam a tanácsát, és azóta igyekszem úgy írni, mintha száz év múlva is elolvassná valaki. Talán ez volt a második lépés afelé, hogy írásban adjam tudtára a világnak, mit gondolok róla.

Az első lépés az a néhány évtized volt, ami a másodikat megelőzte. Egyik nagyszerű tanárom mondogatta, hogy az írás az olvasással kezdődik. No, hát olvasni mindig szerettem, tehát igen bizakodó lettem: Talán még az is előfordulhat előbb-utóbb, gondoltam, hogy nem csak én fogom olvasgatni, amit írok. A bizakodásom egészen addig tartott, amíg a fülemben nem jutott a macskáról és a kecskéről szóló anekdota, melyben egy régi magyar újságíró vélekedett arról, kiből lehet jó sajtómunkás. Persze a kecske bármilyen állat lehet, a lényeg, hogy nem elég tanulni az újságírást, ahhoz velünk született adottságok is kellenek – hangzik az intelem. Mert bizony egy kecskét is meg lehet tanítani egerészni, de a macskával soha sem kelhet versenyre. Ekkor lelassultam kissé, talán mégsem rólam álmodott Pulitzer, amikor díjat készült alapítani.

Az élet egy hullámvasút, de az ember már csak olyan, hogy addig kutakodik, míg okot nem talál a reményre. Mert az történt, hogy egy másik nagyszerű tanárom, aki a gyakorlat híve volt úgy vélte, mindennap, de legalábbis gyakran írni kell. Nosza rajta, és írtam, ha kellett, ha nem, annál is inkább, mert nem csak noszogatt, hanem megjelenési lehetőséget is biztosított. A sok írásnak meg is lett az eredménye, mert azon túl, hogy sokat fejlődtem ezek alatt az évek alatt, a tanárom hamar kiismert, és közölte; jó, jó, csak hát a megkésettység, meg ilyenek... Mit mondjak, volt már jobb napom is.

Akkoriban került a látókörömbe Malcolm Gladwell kanadai szociológus és újságíró, aki szerint minden sikeres ember, aki nagyot alkotott a maga területén, nagyon sokat gyakorolta is kedvenc elfoglaltságát. Ismét megjött a kedvem, hiszen hála tanáromnak, igen sokat buzgólkodtam az írás területén. De ahogy minden rosszban van jó, úgy a jó sem jön csak úgy, egyedül, mert elkísérik a jóindulat kövei is. Mert bizony szerinte kétezer óra még csak a színvonalas amatőrkedéshez alap, négyezer órányi lelkesedés után akár taníthatjuk is tudományunkat, és úgy nyolcezernél mondhatjuk, hogy igazán jók vagyunk a szeren. És kiből lesz profi? Hát abból, aki lenyomott tízezer órát, persze nem egész életében, hanem mondjuk az első húsz-harminc évben.

Úgy döntöttem, hogy nem számolgotok órákat, elfelejtem a hullámvasutat, és úgy írok, ahogyan azt jókedvem diktálja. Magamra bízom magam – hiszen eltöltöttem már tízezer órát az ösztöneimmel, ami elég arra, hogy felismerjem azokat, sőt, néha már válogatni is tudok közöttük. Gladwell úgy gondolja, hogy az első gondolatot kell körüljárni és megvalósítani, ha pedig a macskákra gondolok, egészen meg jön a kedvem, hiszen ők is az ösztöneikre hallgatnak, és milyen sikeresek!

Dolhai József